

Aptitudini, abilități, deprinderi, cunoștințe

DEFINIȚII

APTITÚDINE, aptitudini, s. f. Însușire psihică individuală care condiționează îndeplinirea în bune condiții a unei munci, a unei acțiuni; aplecare, aplicație, atracție, chemare, dar, har, înclinare, înclinație, înzestrare, pornire, predilecție, predispoziție, preferință, talent, vocație, (livr.) propensiune, (pop.) tragere, (înv.) aplecăciune, plecare.

ABILITÁTE s. f. Îndemânare, destoinicie, dibăcie, pricepere, iscusință.

DEPRINDERE sf 1 Dobândire a unor cunoștințe temeinice într-un domeniu prin învățatură sau prin practică organizată, sistematică 2 Obișnuință. 3 Familiarizare. 4 (Înv) Instruire. 5 Ușurință căpătată de-a lungul timpului într-o îndeletnicire oarecare

În cadrul unui proces de recrutare pentru un job există trei componente după care un angajator sau recrutor se ghidează pentru selectarea candidaților. Cu ajutorul lor, pot fi identificate puncte forte sau puncte slabe ale candidaților și poate fi selectată persoana care se potrivește cel mai bine poziției respective. Este vorba despre **cunoștințe, aptitudini și abilități**.

Aptitudinile

Aptitudinea se referă la predispoziția individului de a efectua cu succes o anumită activitate. În psihologie, noțiunea de aptitudine este înțeleasă ca structură anatomică și fizică moștenită, ce se dezvoltă sub influența mediului social, al exersării și al activității personale. Există diferite tipuri de aptitudini.

După gradul de complexitate pot fi:

1. **aptitudini simple** (auz muzical, finețea simțului gustativ sau olfactiv, fidelitatea memoriei, concentrarea atenției, percepția spațială, etc.)
2. **aptitudini complexe**, sisteme organizate și ierarhizate de aptitudini. După gradul de generalitate acestea se împart în:
 - a) aptitudini speciale: cele care

senzoriale, motorii, mecanice și intelectuale, sau în funcție de domeniul de aplicabilitate, aptitudini generale, utile în mai multe tipuri de activități, cum ar fi: inteligența, dexteritatea, respective, aptitudini specifice, utile în anumite domenii de activitate, cum ar fi aptitudinile muzicale, tehnice, sportive, etc.

Aptitudinile sunt înnăscute dar nu pot fi descoperite altfel decât prin experimentare și încercarea de a învăța diverse tipuri de activități, urmărind eficiența și rezultatele obținute. De exemplu, aptitudinile sportive pot fi descoperite doar prin practicarea unui sport; obținerea unor performanțe poate fi consecința nu doar a muncii, a antrenamentului, ci și a existenței unor aptitudini deosebite pentru acel sport.

Abilitățile

Prin **abilitate** (*deprindere, îndemânare, pricepere* și alte sinonime) se înțelege un set de deprinderi conceptuale, teoretice și practice rezultate în urma unui proces de învățare, al cărui scop final este efectuarea unui proces în urma căruia se așteaptă realizarea și finalizarea unui anumit rezultat dorit. Pe scurt, abilitatea sau capabilitatea cuiva reprezintă totalul cunoștințelor sale de orice natură.

Astfel, folosit la plural, noțiunea desemnează un set de cunoștințe de orice natură, cu care persoana pe care le are poate opera în societate. Astfel, abilitățile pot fi generale dar și extrem de specifice. Spre exemplificare, în domeniul muncii, se pot distinge calități foarte generale, așa cum sunt organizarea timpului, munca în echipă, motivarea individuală și conducere.

Principala deosebire între abilități și aptitudini constă în faptul că aptitudinile sunt înnăscute, iar abilitățile se învață cu timpul. Dacă cineva are o aptitudine deosebită pentru învățarea unei abilități, vom spune că acea persoană este talentată sau că are un dar special. Pentru a dobândi o abilitate, nu este suficientă numai deținerea unui talent anume, ci această abilitate trebuie exersată, trebuie să avem motivație și, dacă le posedăm, să folosim cunoștințele, abilitățile și experiențele dobândite anterior.

Cunostintele: cum se acumuleaza si ce inseamna ele?

Nivelul de educație, de experiența profesională, trainingurile și cursurile de calificare profesională urmate duc la acumularea de cunoștințe. Aceste cunoștințe sunt indispensabile pentru un CV și trebuie reliefate într-un proces de recrutare, astfel încât angajatorul să își dea seama dacă un candidat știe sau nu ceea ce are nevoie pentru a face față cerințelor unui loc de muncă anume.

Propunem în continuare o listă cu diferite abilități generale care sunt utile pentru dezvoltarea personală, în primul rând, dar sunt la fel de utile și în procesul de pregătire pentru participarea la procesul de selecție pentru diferite locuri de muncă. Reține, acestea sunt abilități generale, utile în toate domeniile de activitate.

Acordă-ți câte un calificativ (foarte bine, bine, suficient, insuficient) pentru fiecare deprindere. Vei obține astfel o imagine a nivelului tău de pregătire în acest moment, îți vei putea identifica punctele tari, de care te poți folosi în continuare, dar și punctele slabe, adică aspectele pe care trebuie să le îmbunătățești.

Abilități	Deprinderi pe care se sprijină	Autoevaluare (foarte bine, bine, suficient, insuficient)
Abilități de lectură și înțelegere a textului scris	Definirea scopului pentru care citesc	
	Stabilirea tehnicii de lectură pentru situația în cauză: citire rapidă sau citire în detaliu, și/sau luarea de notițe	
	Lectura pentru înțelegere. Dacă nu înțeleg, ce trebuie să fac pentru a înțelege mai clar mesajul?	
Transpunerea ideilor în scris	Definirea scopului pentru realizarea textului. Ce vreau să citească ceilalți?	
	Ordonarea ideilor	
	Folosirea unor structuri clare, corecte gramatical și din punct de vedere al ortografiei.	
	Revizuirea	
	Solicitarea revizuirii de către alte persoane și primirea de feed-back.	
Comunicarea eficientă	Definirea scopului comunicării. Ce îmi doresc să le transmit?	
	Organizarea ideilor și informațiilor	
	Folosirea cuvintelor, structurilor adecvate.	

	Folosirea tonalității și metalimbajului adecvate scopului meu.	
	Vorbirea și reflectarea înțelegerii de către receptor.	
Ascultare activă	Atenție concentrată cu privire la ceea ce se prezintă sau se discută.	
	Definirea scopului ascultării.	
	Ascultarea și reflecția.	
	Verificarea înțelegerii.	
Observarea critică	Concentrarea atenției asupra informațiilor vizuale	
	Verificarea înțelegerii. Dacă nu înțeleg, ce trebuie să fac pentru a percepe clar mesajul?	
	Adunarea informației.	
	Evaluarea informației. Este credibilă? Este precisă?	
	Reflecție asupra informațiilor acumulate visual.	
Utilizarea de abilități matematice pentru rezolvarea problemelor și pentru comunicare	Selectarea acțiunilor potrivite. Trebuie să rezolv o problemă, să fac o previziune, sau să îndeplinesc o sarcină?	
	Colectarea informațiilor.	
	Evaluarea soluțiilor.	
	Selectarea și revizuirea modului optim de aplicare a rezultatelor.	
	Verificarea rezultatelor	
Planificarea	Determinarea scopurilor și prioritizarea.	
	Evaluarea priorităților: ce trebuie îndeplinit întâi?	
	Ordonarea acțiunilor în timp.	
	Executarea planului.	
	Evaluarea eficacității. Efectuarea de modificări, dacă sunt necesare.	
	Reflecția. Planul meu a funcționat?	
Soluționarea problemelor și luarea deciziilor	Înțelegerea problemei	
	Adunarea informațiilor	
	Determinarea soluțiilor posibile	
	Evaluarea argumentelor pro și contra pentru fiecare soluție.	
	Executarea celei mai bune soluții.	
	Evaluarea soluției.	
	Reflecție: soluția mea a funcționat?	
Cooperarea	Atitudine deschisă: acceptarea contribuției altora.	
	Solicitarea părerii din partea celorlalți.	
	Exprimarea clară a ideilor și opiniilor celorlalți.	
	Recunoașterea nevoilor personale și a nevoilor celorlalți. Reflecție și evaluare.	
Abilități de argumentare și influențare	Stabilirea rezultatelor dorite pentru o situație anume.	
	Evaluarea resurselor disponibile.	
	Colectarea informațiilor și construirea unui caz solid, cu luarea în considerare a nevoilor și intereselor celorlalți.	
	Prezentarea cazului/ situației.	
	Obținerea și evaluarea feedback-ului extern. Efectuarea de modificări, dacă sunt necesare.	

Rezolvarea conflictelor și negocierea	Recunoașterea existenței conflictelor	
	Identificarea ariilor asupra cărora părțile sunt de acord și a celor asupra cărora nu sunt de acord.	
	Evaluarea modalităților multiple de rezolvare a unui conflict. Identificarea soluțiilor avatajoase pentru toate părțile.	
	Lucrul în cooperare cu celelalte persoane implicate în conflict pentru determinarea unui plan de depășire a situațiilor problematice.	
	Evaluarea planului. Efectuarea modificărilor, dacă sunt necesare.	
	Reflectarea.	
Ghidarea celorlalți	Determinarea nevoilor celorlalți. Pot fi de ajutor?	
	Lucrul în cooperare pentru determinarea soluției optime.	
	Evaluarea soluției.	
	Reflecția. Am fost de ajutor?	
Asumarea responsabilității pentru propriul proces de învățare	Stabilirea scopurilor învățării. Ce știu acum și ce aș dori să știu în viitor?	
	Determinarea stilului de învățare.	
	Evaluarea. Învăț? Care este obiectivul învățării?	
	Aplicarea noilor abilități într-o situație reală.	
Abilități de autoevaluare și reflecție	Determinarea cunoștințelor actuale și a celor pe care vreau să le dobândesc în viitor.	
	Crearea unui plan ce trebuie îndeplinit.	
	Planul este viabil? Faceți previziuni, analizați și revizuiți planul dacă este nevoie.	
Utilizarea tehnologiei informației și comunicării	Determinarea obiectivului.	
	Determinarea celei mai potrivite soluții tehnice.	
	Utilizarea tehnologiilor pentru îndeplinirea sarcinilor.	
	Evaluarea. Efectuarea modificărilor necesare.	